

- EXPUNERE DE MOTIVE -

Domeniul de aplicare al Ordonanței Guvernului nr. 105 / 1999 aprobate prin Legea nr. 189 / 2000, expus în textul art. 1, constă în sfera cetățenilor români persecutați din considerente etnice în perioada 6 septembrie 1940 - 6 martie 1945 de către regimurile de ocupație instaurate pe teritoriul statului nostru – în speță fiind vorba despre regimul horthyst din Ardealul de Nord.

Urmărind realizarea principiilor expuse în Constituție, Statul Român - stat în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul reprezintă valori supreme și sunt garantate (art. 1 din Constituție) - își asumă obligația morală și juridică de reparare a prejudiciilor suferite de cetățenii săi, indiferent de contextul istoric în care acestea s-au produs. Un astfel de context istoric a fost perioada 6 septembrie 1940 - 6 martie 1945, când ființa statală românească a fost grav mutilată în vara anului 1940 prin cedările forțate ale Basarabiei, Bucovinei de Nord, Cadrilaterului și Ardealului de Nord către țări vecine ale căror regimuri au desfășurat o politică de represalii etnice.

Textul actual al art.1. al Ordonanței Guvernului nr. 105 / 1999 acoperă toate tipurile de persecuții: asasinare, executare, deportare, stramutare, lagăre de exterminare, lagăre de muncă, detașamente de muncă forțată, expulzare și refugiere, dar, din păcate, nu acoperă și toate categoriile de persoane care au avut de suferit ca urmare a acestor situații, în sensul că lipsește eșantionul de la limita inferioară a vârstei: cei care s-au născut în perioada în care părinții se aflau într-una din situațiile expuse la literele a), b) sau c) ale articolului 1.

Trebuie subliniat că în materia drepturilor omului problematica copiilor reprezintă o dimensiune specială, în sensul accentuării protecției instituite asupra acestei categorii de vârstă datorită fragilității fizico-afective caracteristice. Situațiile de criză intervenite în existență produc consecințe mai grave asupra copiilor decât asupra adulților, suferința lor fiind accentuată.

Copiii născuți în perioada în care părinții erau deportați în ghetouri ori lagăre de concentrare din străinătate, privați de libertate în locuri de detenție ori în lagăre de concentrare sau strămutați în altă localitate decât cea de domiciliu au suferit traumele unei familii despărțite și au trăit în condițiile unui mediu pauper și străin.

În lumina celor expuse, rezultă că, în mod indubitabil, este imperios necesară introducerea unei completări la art. 1. al Ordonanței Guvernului nr. 105 / 1999, în sensul adăugării la sfera persoanelor persecutate din considerente etnice a categoriei celor născuți în perioada în care părinții erau deportați în ghetouri ori lagăre de concentrare din străinătate, privați de libertate în locuri de detenție ori în lagăre de concentrare sau strămutați în altă localitate decât cea de domiciliu au suferit.